

BORSSZEM JANKÓ

Pan Palaczky.

Mikor valaki érzi, hogy az órája közeleg s leül megírni végrendeletét, akkor különös vigasztalására szolgál az az igazság, hogy „mindnyájan halandók vagyunk“, s a piros pozsgás nép, a kire a testamentom haszna néz, egykor, előbb utóbb, de bizonyosan követi a testátort az utolsó utra.

Palaczky is megírta testamentomát s a maga vigasztalódására beleírta, hogy — a magyar nemzet sem fog még ezer esztendőig élni. A magyar nemzet is követni fogja a cseh példát, és meg fog halni.

Ez a szomorú dolog a mi mai tréfánk textusa.

Pedig Palaczky, ha jól megfontolta volna a dolgát, elengedhette volna magának ezt a jóslatot. Mert ha be találna is teljesedni, akkor is egy lesz csak igaz, az, hogy cseh ember nem éri meg a mi halálunkat s még megeshetik, hogy nem lesz a ki örüljön rajta.

Az már csak igaz, hogy a fiatal Mária Magdolnákból mindig vén Mária Magdolnák lesznek, a kontár politikusokból vakmerő jósök. A ki ma soha sem tudta előrelátni a holnap sikerét s egész életét hasztalan kísérletekre fecsérelte el, véges eszének végtelen csalódásaiból azt a jogot meríti, hogy száz és ezer évek eseményeit lássa előre.

Különb, megadva jogát az igaznak, nincs könnyebb, mint évezredekre előre jósolni. Először ki kérheti tőlünk ezer év múlva ostobaságainkat számon, másodszer meg egész pontossággal ki lehet immár számítani azt az időt, a melyben egyáltalán nem lesz többé — Európa sem. Egy ezer év múlva Európából tán épen egy négyszegmértföld lesz a tengerbe süllyedve, s így fogunk tovább süllyedni németek, olaszok, angolok, csehek és magyarok egyaránt.

Ezer esztendő!

Ezer évvel ezelőtt száguldott Árpád apánk először végig „Alpár térein.“ Akkoriban Szvatop-

luk csinált testámentumot sok más vitézekkel együtt, kiknek a hire sem maradt volna meg, ha az a szerencsájök nem esik, hogy a magyarok ellen küzdhettek s azok által verettek le. Akkor mi magyarok asszonyostul, gyermekestül másfél millió nép alig voltunk. Ma, ezer év után, közel nyolcz millió vagyunk. Honnan vette ebből Palaczky a maga jóslatához a logikát: azt bajos volna megmondani; de hát azért cseh, hogy onnan is tudjon czirkalmazni, a hol nincs.

Ezer év múlva, ha majd elkövetkezik halálunk szomorú órája, hozzá fogunk látni majd mi is a testamentom-csináláshoz. Akkor aztán majd el is testáljuk az ezer évből meg nem ért napjainkat a cseh nemzetnek; de siessen eltemetni és elfelejteni bolonditót, különben attól tartunk, hogy — nem éri meg azt az időt.

Palaczkynek pedig rezerválunk egy pakli kártyát, meg egy cigányasszonyi állomást. Ez lesz az ő államtudományának méltó jelvénye és jutalma. Azzal — ha megunta politikai kártyát vetni, — építhet magának s a cseh nemzetnek politikai kártyavárakat, melyek oly szilárdak legalább is lesznek, mint az 1871-ki cseh alapczikkelyek.

B. J.

Vigardai zenesétány.

— Vasárnap, oct. 27. —

1) <i>Die Hebriden</i> , v. <i>Felix Mendelssohn-Bartholdy</i> .	1) A héberek , <i>Mendelfy Bartalus Bódogtól.</i>
2) <i>Die Fingalshöhle</i> , von <i>Demselben</i> .	2) A szélbarlang , <i>Demselbentől.</i>
3) <i>„Leise fichen meine Lieder“</i> , v. <i>F. Schubert</i> .	3) „Dalaim apró bogarak“ <i>Tolonczy F.-tól.</i>
4) <i>Die Pikante</i> , polka.	4) A pikás , lengyelke.
5) <i>Die Lotosblume</i> , von <i>R. Schuman</i> .	5) A lutris lányka , <i>Varga R.-tól.</i>
6) <i>Morgenlieder</i> , Walzer von <i>Leitermayer</i> .	6) Holnapi dalok , henger-mű <i>Lajtorjástól.</i>

s t b.

RESURREXIT!

— Csiky Sanyitól. —

UDJA ország s diéta
Az kritika révén,
Hogy nem vagyok poéta,
Nagyon józan lévén,
Hámba fogva botlik a ló
Nevelkedve réten;
Nekem is jobb, kötni való
Mint kötött beszédem.

De ma, próza, megvetlek
(Azt a száraz kénját!)
Ma lelkesedésemnek
Megereszttem széjját.*)
Mert a rég „távollevő“
Már nem kap alibit.
Están megvan, Están jő:
Venit, videt, bibit.

Gyűj, Lalyos, hozzá vezess!...

Igy nem ingott térdem,
Mióta tökéletes
Koromat elértem.
Están elé, Lalyos, vezess!
Ujjongjunk felette:
Hajdu-Szoboszlót ő nemes
Szobosz-lóvá tette!

Már az ország rég sirat;
„Oh mi lesz be'ölem,
Estánt, legjobb fiamat
Elbuktatták tőlem.
Képvisel maholnap csupa
Steiger, Gamperl, Stupa:
Están buka! Mea cupa!
O maxima cupa!“

*) A költő Sanyí nedélyes czélzása a szónok Sándor gy-
kori actiójára. B. J.

De megjöttél! — És ez ád
Uj reményt, barátom,
Szebb jövőnek hajnalát
Csak te benned látom,
Sors könyvébe az a kéz
Bár mi borut irhat;
Érzi, ki arczodba néz:
Nem soká megvirrad.

Están itt van! Örömrünk
Legyen fejedelmi!
Szabadság lesz! Mehetünk
Jókor ebédelni,
Pártvezér ő. Jókor gyűtt!
Ő visz minket jóra,
Csak ő tudja, hányat üt
És mikor az óra.

Üdvözöllek ezerszer 's
Velem a Diéta,
Ne tekintsd, hogy rosz a vers,
Nem vagyok poéta,
Nem verseltem tökéletes
Férjfi-korom olta:
Hisz Elő t t e d ismeretes
„Lábam“ gyenge volta!

A tudományok haszna.

Egy pesti leánynevelde igazgatója programjában a mythologia hasznát úgy magyarázza, hogy ez, ha egyébre nem is, de legalább arra jó, hogy segélyével a modern operetteket megértik a tisztelt tanuló kisasszonyok.

A tanulási kedv élesztésére hazai nőneveldeinkben, ajánljuk még a következő magyarázatokat.

A földrajzot nem jó elhanyagolni, hogy a tanítvány-kisasszonyok legalább hozzávetőleg meg tudhassák határozni azon helyek szélességi fokát, a hol rendezvous-jok van. Ugyane végből ajánlatos az astronomia is, hogy a kisasszony imádója ezen szavaira: „Szeretlek-é, kedves? Kérdezd a csillagokat!“ ne álljon ott a legnagyobb zavarban amiatt, valljon mely csillagok azok, melyekhez e kérdéssel fordulhatna.

Hasonló szempontok határozhatnának a többi tudomány művelése körül is, melyek közül még az a ritmetikát emeljük ki mint olyat, mely leginkább lehet hivatva arra, kifejezni azon műveltségi fokot, melyet az illető kisasszony, apja ezereiben bir.

A „Borsszem Jankó“ paedagogusai.

!! Nagy Zene-estély !!

Heute grosse Soirée-Reunion

beim goldenen „Kisfaludy-társaság.“

(Elejénte a tagok, mint rendesen, valamennyinek kivételével, majdnem mindnyájan megjelentek. Közön-ség: egy légy. Később az ígért muzsikaszóra pár hon-leány s honfi egybegyül.)

Greguss. A mai gyűlésnek tárgya — ének, miért is ime a zongora itt látható a pavlacsenen. Bartalus ur fog egy igen érdekes értekezést eldandolni. Sogleich folgt ein komisches Intermezzo unter dem Titel: a „nemzetdudása.“ Elnézésükért esedezőnk. (Általános feszült figyelem. Dal-mady magában füttyülni kezd.)

Bartalus. T. társaság! A t. társaságtól népdalok gyűjtésére kiküldetvén, ezen feladatomban pontosan eljárui szoros kötelességemnek tartottam. Bejártam a haza minden vidékét s azt hiszem oly dalokat sikerült fölfedeznem, melyek még egészen ismeretlenek. (Feszültebb figyelem.) Körutamat a nem épen távol fekvő u. n. Komlókertben kezdém meg, honnan aztán merészebb és bátrabb kirán-dulásokat tettem távoleső tájakra — el a Beleznay-kertig és a magyar népelet egyéb ily törzsökös vidékeire. (Lelkes tapsok.) Nehéz munkáimat a magyarok istene sikerrel koronázta meg és csakugyan nem üres kézzel tértem vissza önhöz. A népszellemnek oly sajtáságos, oly mesteri al-kotásaira bukkantam, melyek csodálattal töltenek el nem-zetem költői adománya iránt. (Legfeszültebb figyelem.) Uraim s hölgyeim! (Zongarához ül.) Dus tárháza ily daloknak az én tárczám, de csak néhányat akarok el-mondani. Mindenekelőtt igen szép e hazafias dal:

Hazádnak rendületlenül
Légy hive ó magyar,
Bölcsöd ez s majdan sirod is
Mely ápol s eltakar.

(Tapsok.) Mily remek, egyszerű, igénytelen kifejezése a népköltészetnek. Hogyan tudna műköltő efféjét teremteni? E dalt a Komlókertben fődöztem föl, hanem ismertebb a hon több vidékein is s én nemcsak a hatvani utczában hal-lottam egy suhancztól, hanem nagyobb utamon Rákos-Palotáig is nem egy izben üt meg füleimet.

Amily remek a népköltészet hazafias irányban, nem kevésbé csodás a szerelmi genre-ben is.

Például:

A szerelem, a szerelem,
A szerelem sötét verem,
Bele estem, benne vagyok,
Többé ki sem szabadulok.

Vagy:

Ha férfi vagy, légy férfi
S ne hitvány gyöngé bab . . .

(Több oldalról: báb!) T. társaság, ne higye senki, hogy én mélyebb ok nélkül mondok babot, noha az „odább“ rim már a „báb“-szóra utal. Van rá okom. Kérдем ugyanis, mi esik a néphez közelebb, a báb-e vagy a bab? Kétséggel a bab, mert a babot megfőzheti s megeheti, a bábót ám meg nem eheti. (Helyeslés.) Sokat kellene eljátszanom, ha sorba akarnám venni kincseimet, de csak még néhány egészen ismeretlent akarok fölmutatni.

Például:

Szeretnék szántani,
Hét ökröt hajtani . . .

(Többen: hat ökröt!) Nem ok nélkül mondok hetet, a hat helyett. A hét több a hatnál s nem tehető fel a népről, hogy ha hetet kívánhat, mért kívánjon csak hatot? (Igas!) Nem állhatom meg, hogy a népdal egyik régi gyémántját kiköszörülve s napfényre hozva ezennel bele ne illeszsek a magyar niebesungen vagy niegelungen gyűrűjébe. Ime:

„Tengeri csira, barátom!“
Tengeri csira, barátom!“

E kicsiszolt alakjában persze alig fognak ráismerni önök ez ősi dalra:

„Kukoricza hajtás, pajtás!
Kukoricza-hajtás, pajtás!“

Ama csiszoltság fényes tanúságot tesz népünk haladott-ságáról, míg assimiláló tehetségét fennnyen hirdeti e quatrain:

Ott fenn a hegyecskén
A világ kerek,
Ott lakik menyecském
Kit én szeretek!“

E gyöngydal a Bécs melletti Hungelbrunnból bugyogott föl s uszot le hozzánk a Dunán. Eredetileg így szól:

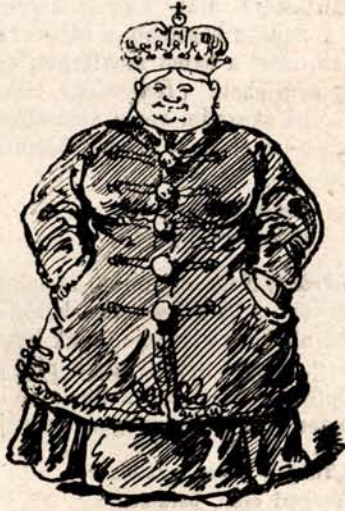
Dort drommat am Bergl
Is d' Welt' kuglrund
Dort wohnt mei klans Derndl
Vom Himmelpfortgrund.

(Általános lelkes éljenzés. Bartalust közre fogja a tö-megek Greguss, ki homlokon csókolja és zokogva meg-öleli.)

Palaczký bucsúja.

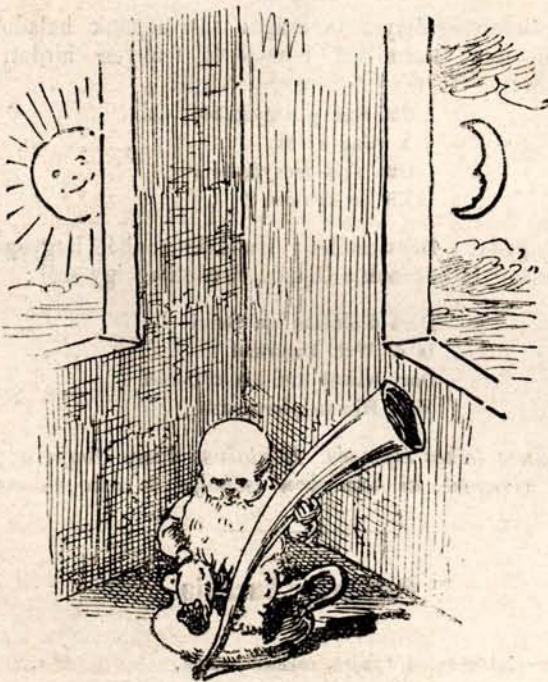
Isten veled hazám, csehek hazája,
Isten veled te völgy, ti zöld hegyek
Panszláv reményim deklaráns tanyája
Isten veled — bár még el nem megyek.
Dölyfös magyar, kipusztulsz nem sokára,
S bátor hazádon urak a csehek.
Már kétszer ült az rajtad egykoron
Harmadszor látom még virányidon.

Magyar remekirókból

„Izabella királyné B u d á b a n !“

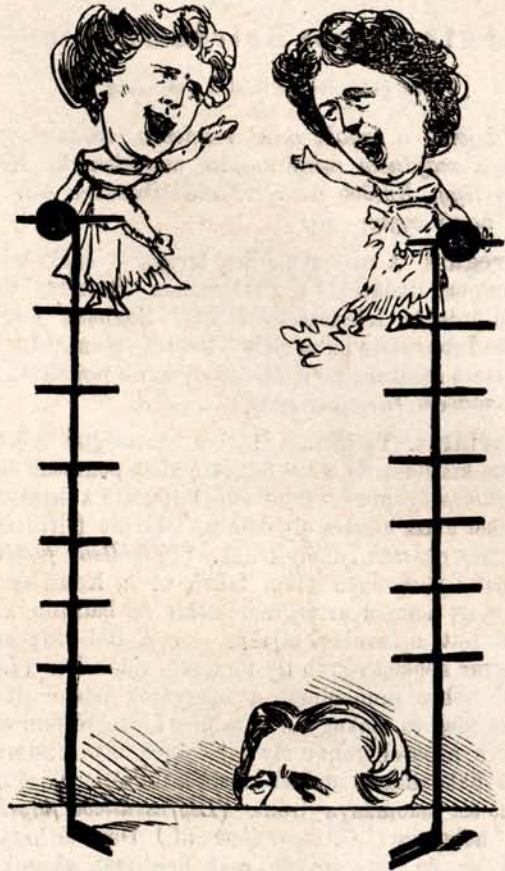
(Arany.)

„Zugában a toronynak
Naponnan, éjszakán,
Űl a toronynak öre
Egy éves aggastyán!“

(Garay „Toronyőr.“)

Primadonna-verseny.

Marca-Paula. Do, re, mi, fa, so, la, si, do—giksz!
Senzavoce. Do, si, la, so, fa, mi, re, do—giksz, giksz!
Orzini. S ily élvekért csak 30,000 frintot —
bagatelle!

CSODABOGÁR.

— Levelezési lap. —

Simonyi Ernő országgyűlési képviselő urnak

Pesten.

„Uram! Gyöngélkedő egészségem miatt a „Szombati
Lapok“ utolsó 1/4-ére csak most fizethete: elő. Elvtárs: B—hy J.“

Anathemistikus monogramm.

PONTIFEX **P**IUS
AN ALACKY.

Régi szerelem — új házasság.

MISS CHOLERA
MASTER LINDLEY
JEGYESEK.

Folyamodvány.

I. A magy. kir. honvédelmi ministeriumhoz.

Nagyméltóságú ministerium!

Az ide .|. .| és .||| alá hajlitott menyecskekből, a kik lányfejjel esvén paráznagerjedelmek áldozatául és egyéb atyátlan koczagyermekek sanyaru sorsából kiderülvén, miszerint a leányok, kedveseik beszédetvén katonáknak s így ők férjhez nem mehetvén, várakozás közben némü-némü sok csúbitásoknak képezik kívánatos tárgyukat; ennél fogvást:

a közerkölcsiség állapotja is úgy kívánván és azonkívül

a szent házasság az Anyaszentegyház által férfiu és nőember közt elrendelve levén:

alázatosan esedeziünk alulírottak, miszerént mindezen jóknak és egyebeknek az okáért méltóztatnék elrendelni, hogy:

a katonák házassági tilalmuk beszüntetessék és ökezentul szabodon házasodhatván, bármikor nőszülhessenek. Maradván, hogy innentul a haza népsége és ne a lelenczház szaporittassék

a nagyméltóságú ministerium

Kalocsán, Kr. urunk sz. u. 1872. mindapró szentek havában

legalázatosabb szolgálói

a kath. papság.

II. A magy. kir. kultuszministeriumhoz.

Nagyméltóságú ministerium!

Az ide .|. .| és .||| alá hajlitott papszakácsnékből, a kik asszonyosságoknak tituláztatják magokat s a parochiakon egy sereg unokaöcsöt és ugyanannyi nőrokont tartanak, kiderülvén, hogy a coelibatus elvben igen szigoruan óvatik meg, de gyakorlatban ki nem vihető, mert csak negativ fogalom s tartózkodásból áll, s a mitől tartózkodik az ember, azt voltaképen nem gyakorolja, s különben is

a közerkölcsiség érdeke úgy kívánván, s ha

a papszakácsnék más állapotba jutnak, a papok sem igen bánják és egyéb okokból is, minthogy a káplányokkal sok a viszálykodás; alázatosan esedeziünk:

méltóztassanak a súlyos állapotot tekintetbe venni és oda hatni, hogy a pápai tévmentesség erejénél fogva a papi coelibátus a lelenczházak kárára megszüntetessék.

Tisztelettel maradván a nagyméltóságú ministerium

Magyarországon, 1873 ki Mars hava előtti husz héttel

legalázatosabb szolgálói

a közös hadsereg tisztikara.

A játékbank-kereső.

A rendőrségnek följelentett adresz:

„Lipótváros.

négy-rüpokutcza 13-dik szám,

2. emelet,

5. ajtó jobbra“

Elindul tehát a komiszáros a Lipótutczába, keresni a játékbankot. Persze nem akad rá s megy vissza a városházára jelenteni, hogy a Lipót-utczában nincs játékbank. Fölvilágosittatván, hogy nem Lipót-utcza, hanem Lipótváros áll az adreszben, másod izben elindul.

Keresi mindenfelé a Lipótvárost, de nem tud ráakadni, mert ilyenü városrészt nincs Pesten.

Ellenben sikerül neki megtalálnia Terézvárost.

Ott sok a rüpok, ott kell tehát lenni a négy rüpok-utczának is. Sokáig keresi, de nem leli meg, mert nincs.

Végre a gyárutcza sarkán két suszterinast lát veszedni egy kofával.

Megörül a komiszáros:

„Itt a három rüpok, a negyedik bizonyosan már lefektüdt, mindenesetre hát ez a négyrüpok-utcza!“

Bemegy tehát a gyárutczába s a mint fölnéz, egy kapu mellett azt látja fölírva, hogy: „31. sz.“

„Nini,“ ugymond, „itt nem 13, hanem 31 áll, nyilván hibásan adták ide az adreszt.“

Bemegy tehát a 31. számú házba.

Ez csak egyemeletes, a második emelet tehát nyilván a padláson van.

Fölmegy a padlásra és keresi ott az 5. ajtót.

Nincs.

Nyilvánvaló tehát, hogy a följelentő az emeleteket a földszintről kezdte számítani s így az ő második emelete tulajdonképen csak az első.

Lemegy tehát az első emeletre s ott kutatja az 5. ajtót.

De ott csak négy ajtó van megszámozva, az ötödiken nincs szám.

„Ahá, a számot titkolják,“ mondja örvendezve s berohan . . . egy oly helyre, hol épen a házmester a hatóságilag kiszabott gáliczköoldattal eszközlí a desinfektiót.

Rögtön nyakon csipi a tettet, ki ily veszélyes hazárdjátékot üz, ismeretlen vak véletlen fekete ölébe szórva a pénzt s lefoglalva a házmestert, ezt mint hazárdmestert viszi diadalmasan a városházára. A házmester hiába állítja, hogy ő csak desinficiálta a csatornát; rá van bizonyítva, hogy ő ellenkezőleg inficiálta az erkölcsöket, és kiérdemlett büntetését semmi esetre sem fogja elkerülni.

Újra megválasztva!

H—n Edos. Serrvos Potáji báhesi! Ógy örrölk engimet, huy megint egyött vagyonk. Están bá. Serbusz jordán!

Magyar népszínház Pesten.

— A „náje fráje Presse“ tudositása. —

Pest, okt. 31.

(K.) Pest maholnap töből megmagyarosodik. A magyar nemzet elbizottságában a német kulturát lábbal tapodja s a német műveltség a Duna partjain a legnagyobb veszélynek van kitéve. A magyarság főigyekezete arra irányul, hogy Pestet — Németország e kiegészítő részét — letépje az anyahon kebléről. Első lépés az u. n. istvántéri színház megnyitása. E ház vagy jobban mondva bódé, ügyes számítással, példátlan vakmerőséggel a németiség kellő közepébe van beékelve, s a Terézváros keblén tátongó sebet képez, ijesztőleg hirdetve azon zsarnoki hajlamot, mely a magyarságot erősen jellemzi. Ázsiai ravaszság és kegyetlenség. Mily erőszak, mily alattomos kajánság! Ráeröltetni egy német városrészre a magyar vándor-Músát, kényszeríteni a németiséget, hogy magyar színházba járjon; elragadni a német anyatejtől a szegény csecsemőt, becsempészni az idegen hangokat a Göthe és Schiller nyelvéhez szokott terézvárosi polgárnak

fülébe! Hogyan élvezze Szigliget, ki csak mostanában lett Franzjosefritter! Hogyan értse meg Dobsát és Kantonát az a terézvárosi ember, ki eddig csak Faustot és Wallensteint ismerte! Sőt még kielik a Kisfaludy híres rablóbandájától, hogy német drámáinkat bele lopják nyelvükbe, mely erőszakos hódításokban valami Szász Károly már annyi bátorságot mutatott.

A német hivatás, a német kultúra keleten, veszélyben van — a barbár népek özöne elborítással fenyegeti szent jogait s kíváncsiak vagyunk, meddig fogjuk eltűrni, hogy Pesten, Belgrádban, Bukarestben szerencsés merénylők bitorolják a minket illető jogokat?

Az új Galileik.

Öreg talján Galilei

Ki büszkén megveted

A szent atya menyköveit:

Csodállak tégedet.

S bár dül a papi szolgálhad, —

S a kardinál morog:

Te bátor szóval hirdeted:

A föld még is forog!

*

„E pur si move!“ így kiáltsz

Te nagy, dicső, szabad!

Bár törrel állják utadat,

Nem másitod szavad.

„E pur si move!“ Ugy igaz!

A máglya bár lobog.

„E pur si move!“ És a föld

Még is forog, forog!

*

Szóval, nincs hozzád fogható,

S mélyen meghódolok.

Nevednek ünneplésire

Fölzengnek a dalok.

Emlékedet im megülik

Itt e szerény sorok,

Amért hogy fennyen hirdeted:

A föld még is forog.

*

De mi is a te szellemed,

Szilárd, dacoz hited?

A pesti új Galileik

Leföznek tégedet.

Közvélemény izzó vasa,

Átok, szitok, mocsok:

Nem fog ki rajtok. A roulette —

Még is forog, forog!

High Life.

Ce samedi.

Russos! dear,

For ever Niki! Ö café
chantantot szervez a bécsi kiállítá-
sára. Hein! C'est siérement
rigolo! Kolozsvárt Bänffy hö-
telier, Bécsben Esterházy im-
pressario! És jól a publikum.
Na ja, ein Graf kann ja
einem Fürst Konkurrenz ma-
chen. Er nem derogál. Hiába,

der Maguat ist halt a Maguet! Pas vrai? Így
fog sikerülni csak, a purgerreket unmöglich machen.
Russos, ce maquignon consommé, sakkher-vészvény-tár-
sásági elnök, Belá gróf probinamsell lesz valómi
majdermel, Pisi foderász, a Bändl, a roturier, lesz cou-
turier. Az az örökös vezli-írás kezd nagyon fád
lenni, veretebot? En magám leszek pek. Boulaugerie
Monocles; maison de confiance. Reménytelen, tölem
borodatod a kiflit, Perreces costumemet márr várják
és márr hallom magámát a kerrepei ut sárkán si-
polni, mig la comtesse Florine forró márróinkát fog
árulni. Birrenheioze öléssel

Yours

MONOCLES.

FŐVÁROSI HIREK.

△ Tóth Vilmos belügyminiszter sugalmazásából
hir szerint a napokban egy munka hagyja el a sajtót ily
címmel: „Mi mindent kell egy magyar mi-
niszternek végezni?” A fejezetek címei: az ör-
dög árka; — a két orosz lány „itt”-jei; — a szerecsen-utcai
sajtós és káposztás pinczék; — virsli-gyár és ausgusz; —
körsatornázás az alvilágban.

< Tóth Vilmos miniszter a városi hatóság fejei-
vel a napokban sorba veendi a házakat s egyenként érte-
kezni fog a házmesterekkel tisztántartási hajlamaik óvatos
kipuhatólása végett. A miniszter ur e lépésétől némelyek jó
eredményt várnak.

≧ Tóth Vilmos miniszter ezentul reggelenként
rövid látogatásokat fog tenni a fenyegetett városrészekben s

utána nézni, vajjon megfürösztik-e az anyák a gyermeke-
ket, nem iszszak-e le magokat a férjek már kora reggel,
nem főznek-e a nők nagyon zsirosan? stb.

A belügyminiszter mulatságai.

Szegény belügyminiszter!

Reggel öltözködés közben egészségügyi taná-
csosokkal veszekszik a kolera ügyében és saját feje
helyett azokét mossa.

Reggeli közben titkára fölolvassa neki az utolsó
nap kolera-eseteinek sorozatát appetitorium gyanánt.
Azután elmegy a budai kórházba „fertőtlenítés
nézni.” Inspiciálja a titkos helyeket, leszáll a csator-
nába s fuldokolva haza siet.

Otthon megfürdik otkolónban, átöltözködik, lé-
lekzetet vesz s azután sorra jár 13 budai vendéglőt.
Ezeknek csatornáiból merit, kutjaikat megköstolja,
ezen élvezet hatásainak paralyzálása végett elnyel 12
Dower-féle port s rohan mindjárt a gőzfürdőbe.

Alig hogy hazaért s átöltözködött, tódul hozzá
audientiára vagy 60 ember, kik konstatálni akarják,
hogy kolerájok van. A miniszter egyenként kihall-
gatja őket s 40-nél a betegséget konstatálja. Második
fürdő otkolónban, zuhany levendula-szeszből. A bete-
geket elszállitattja a kolera-kórházba.

Azután maga is elmegy azt megvizsgálni, de
előbb desinficiálja önmagát, azaz: fehéreneműjét kar-
bol-savban megáztatja, pugiylárisába pénz helyett
chlormeszet tesz, megiszik egy fél meszlye gáliczkö-
oldatot, füleit sósavba áztatott gyapottal dugja be,
szájába ecetben ázott spongyát vesz s pipára gyujt,
mely dohány helyett jóddal van megtömve.

Igy fölszerelve, megvizsgálja a kolera-kórházat,
segít dörzsölni betegeket, ürülékeket vizsgál, rende-
leteket ad, hanyagokat korhol, buzgókat dicsér, a csatorna
patkányával is tanácskozik, chlormészszel bemeszelteti
a falakat, nagyokat fuj, hogy a ventilációt ezáltal is
elősegítse s végre hazamegy.

Harmadik otkolón-fürdő, forró ecet-zuhanyynal
egybekapcsolva, utána az egész test timsóval behintetik.
Megeszik egy findza kékköoldatot s néhány szippant-
ást tesz gáliczköporból.

Azután megy inspiciálni a budai börtönöket. Ott
huzamosb ideig munkálkodik a se- és excretio meze-
jén, miközben orrát és száját folytonosan be kell fog-
nia és könyökével lélekzik.

Innen hazasiet és megfürdik oltatlan mészből, me-
lyet aztán otkolónnal öblit le, negyedszer átöltözködik,
bedörzsöli magát terpeninollal és — az ebéd köze-
ledvén — felhajt egy kupicza töményes salétromsavat.
Ez nagyon égetvén gyomrát, lenyel utána czukor
helyett egy darabka timsót. Így aztán mehet át Pestre,
hol budai működését újra elkezd.

Este azután csudálkozva veszi észre a belügy-
miniszter, hogy ha így folytatja, okvetlenül belügy-
miniszterré kell lennie.